

KAPI

Yazılmayacak günlere uyanışım
çiçekler ayartıcı kuşlar serseri bahar yıkıcı
yeni bir kapı bulmuş ömrüm hayata
yakıcı tutsak amansız yanıtıcı
ne zaman zili çalsam tutku açıyor

Ben evin önlerinde oyalandım çok
çalmadım zili girmedim içeri
şimdi sakın bir dünya uzanıyor bana doğru
öldürücü korkularıyla giriyorum içeri

Aklımın kıvrımlarında dolaşiyor aşk
sardunyayla sardalyeyi karıştırınca
anlıyorum giydiğim bütün pabuçlar ters

Bitmiyor uzayıp duruyor dışarıda bahar
içimde karanfiller, yangın kokusu
yazdan da korkuyorum bütün mevsimlerden
dağınık bahçe olacağım sokakta

Böyledir bir çocuk elinden tutmadıkça
içinde bir kaybolma korkusu.